

Súd: Okresný súd Senica
Spisová značka: 25Pc/14/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2625205600
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 10. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Peter Guček
ECLI: ECLI:SK:OSSE:2025:2625205600.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Senica sudcom Mgr. Petrom Gučkom v právnej veci navrhovateľa: A. B., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom C. XXX, proti oprávnenej na výživné: D. E., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom D., F. X, právne zastúpená: JUDr. Edita Salajková Lehocká, advokátka so sídlom Šaštín – Stráže, Štúrova 1267, o zrušenie vyživovacej povinnosti pre plnoleté dieťa takto

rozhodol:

I. Súd zrušuje vyživovaciu povinnosť A. B., nar. XX.X.XXXX voči oprávnenej D. E., nar. XX.X.XXXX, ktorá mu bola naposledy upravená rozsudkom Okresného súdu Senica č. k. 7P/18/2018-90 zo dňa 12.6.2018 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave č. k. 11CoP/76/2018 zo dňa 28.1.2020, s účinnosťou od 1.9.2025.

II. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Navrhovateľ tunajšiemu súdu doručil dňa 30.6.2025 návrh na zrušenie vyživovacej povinnosti k plnoletému dieťaťu D. E., nar. XX.X.XXXX, a to s účinnosťou od podania návrhu. Svoj návrh odôvodnil tým, že oprávnená je schopná samostatne sa živiť, z ktorého dôvodu mu voči nej zanikla vyživovacia povinnosť.

2. Z písomného vyjadrenia zo dňa 4.8.2025 (č.l. 12) vyplýva, že oprávnená s návrhom súhlasí, avšak počnúc dňom 1.9.2025. Písomným vyjadrením zo dňa 8.9.2025 navrhovateľ vyjadril súhlas so zrušením výživného k uvedenému dátumu (č.l. 34). Právna zástupkyňa oprávnenej výživným na pojednávaní pred súdom uviedla, že oprávnená súhlasí so zrušením výživného ku dňu 1.9.2025 (č.l. 38).

3. Súd vykonal dokazovanie písomnými vyjadreniami účastníkov konania, výpisom zo živnostenského registra, elektronickou komunikáciou, potvrdením a oznámením školy, certifikátom o ukončení štúdia, pracovnou zmluvou, spisom Okresného súdu Senica sp. zn. 7P/18/2018 a zistil tento skutkový stav veci:

4. Súd mal zo spisu Okresného súdu Senica sp. zn. 7P/18/2018 preukázané, že naposledy bola vyživovacia povinnosť povinného voči oprávnenej upravená rozsudkom Okresného súdu Senica č. k. 7P/18/2018-90 zo dňa 12.6.2018 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave č. k. 11CoP/76/2018-247 zo dňa 28.1.2020, a to vo výške 210,- eur mesačne.

5. Z certifikátu zo dňa 9.6.2025 a z oznámenia školy (č.l. 17-19, č.l. 33) súd zistil, že oprávnená ukončila štúdium na G. H. D. D. F. A., pričom jej bol udelený titul Bachelor od Arts.

6. Z pracovnej zmluvy zo dňa 25.9.2025 (č.l. 35) súd zistil, že oprávnená výživným uzatvorila dňa 25.9.2025 pracovnú zmluvu so zamestnávateľom D. D. D., s nástupom do práce dňa 1.10.2025.

7. Podľa § 62 ods. 1, ods. 2, ods. 3, ods. 4, ods. 5 zákona č. 36/2005 Z. z. zákona o rodine (ďalej len zákon o rodine) plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona.¹³⁾ Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť. Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

8. Podľa § 75 ods. 1, ods. 2 zákona o rodine pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie. Výživné nemožno priznať, ak by to bolo v rozpore s dobrými mravmi; to neplatí, ak ide o výživné pre maloleté dieťa.

9. Podľa § 78 ods. 1, ods. 3 zákona o rodine dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh. Pri zmene pomerov sa vždy prihliadne na vývoj životných nákladov.

10. Zo zisteného skutkového stavu veci a z vykonaného dokazovania súd vyvodil záver, že návrh je dôvodný. V danom konaní sa jedná o návrh na zrušenie vyživovacej povinnosti, z ktorého dôvodu súd v prvom rade skúmal, či vyživovacia povinnosť povinného otca voči pľnoletému dieťaťu trvá alebo či zanikla. V zmysle ustanovenia § 62 ods. 1 zákona o rodine vyživovacia povinnosť trvá do momentu, kým dieťa nie je schopné sa samé živiť. Zákon o rodine bližšie nedefinuje, kedy dieťa nadobúda schopnosť samé sa živiť, obsah tohto pojmu závisí vždy od individuálnych okolností konkrétneho prípadu. Všeobecne je možno konštatovať, že dieťa nadobúda schopnosť samé sa živiť, ak je schopné samostatne, z vlastných zdrojov, uspokojovať všetky relevantné životné náklady. Vyžaduje sa, aby táto schopnosť napĺňala požiadavku trvalosti tohto stavu, príjem náhodného charakteru nemožno považovať za nadobudnutie schopnosti samostatne sa živiť. Trvanie vyživovacej povinnosti nie je viazané na dosiahnutie určitej vekovej hranice ani na dosiahnutie pľnoletosti. Dosiahnutie pľnoletosti má význam z hľadiska aplikovania určitých osobitostí v oblasti procesného ako aj hmotného práva, avšak táto skutočnosť je irelevantná pre určenie trvania vyživovacej povinnosti rodičov k deťom. Zákon o rodine neurčuje žiadny konkrétny vekový cenzus pre zánik vyživovacej povinnosti. Dosiahnutím pľnoletosti vyživovacia povinnosť rodičov nezaniká, pokiaľ dieťa z rôznych dôvodov nenadobudne schopnosť samostatne sa živiť. Zánik vyživovacej povinnosti je viazaný na schopnosť dieťaťa samostatne sa trvalo živiť a uspokojovať všetky nevyhnutné svoje životné náklady z vlastných zdrojov. Do doby trvania vyživovacej povinnosti rodičov k dieťaťu sa považuje aj štúdium ako sústavná príprava na povolanie na strednej a vysokej škole, nadstavbové štúdium. Pritom štúdium musí mať znaky „sústavnosti a cieľavedomosti.“

11. Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že oprávnená (pľnoleté dieťa) je schopná samostatne sa živiť, nakoľko nebolo preukázané, že by študovala a pripravovala sa na svoje budúce povolanie, prípadne že by nebola schopná sa samostatne živiť, a teda podľa § 62 ods. 1 zákona o rodine už navrhovateľ ako rodič nemá voči nej vyživovaciu povinnosť. Súd mal objektívne preukázané, že oprávnená ukončila štúdium, čo vyplýva z certifikátu vydaného zahraničnou vysokou školou (č.l. 33). S poukazom na uvedené skutočnosti súd návrhu v celom rozsahu vyhovel a zrušil vyživovaciu povinnosť navrhovateľa ako rodiča voči oprávnenému pľnoletému dieťaťu, a to s účinnosťou od 1.9.2025, t.j. na základe dohody účastníkov konania. Súd dodáva, že nemožno uložiť rodičovi povinnosť prispievať na výživu svojho dieťaťa v prípade, ak je dieťa schopné sa samostatne živiť. V tomto smere je rozhodujúce objektívne zistenie, či túto schopnosť dieťa nadobudlo. Vzhľadom na uvedené skutočnosti súd nevykonával dôkaz vylúčením účastníkov konania, a to z dôvodu nadbytočnosti.

12. O trovách konania rozhodol súd podľa § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, nakoľko neboli naplnené podmienky, v zmysle ktorých by podľa CMP bolo možné účastníkovi trovy konania priznať.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje (§ 362 ods. 1 CSP).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť aj tým, že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutkový stav veci (§ 62 ods. 1 CMP).

Odvolacie dôvody možno meniť a dopĺňať až do rozhodnutia o odvolaní (§ 62 ods. 2 CMP).

V odvolacom konaní možno uvádzať nové skutkové tvrdenia a predkladať nové dôkazné návrhy (§ 63 CMP).

Zmena návrhu na začatie konania je v odvolacom konaní prípustná (§ 64 CMP).

Ak povinný dobrovoľne neplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku. Exekúciu vykoná ten exekútor, ktorého v návrhu na vykonanie exekúcie označí oprávnený (§ 38 Exekučného poriadku) a ktorého jej vykonaním poverí súd, ak osobitný predpis alebo tento zákon neustanovuje inak (§ 29 Exekučného poriadku).